

Lemondás és hitvallás

János 1, 27

Lázár, Mária és Márta minden keresztyén számára ismert személyek. Testvérek, akik Jézust bizonyára többször vendégül látták, s az evangélium így ír róluk: Jézus szerette Mártát, ennek nővérét és Lázárt. Amikor Lázár megbetegszik, Mária üzen a Mesternek: Uram, íme, akit szeretsz, beteg. Jézus azonban tanítványaival csak a Lázár temetését követő negyedik napon érkezik meg Bethániába. Belegondolni is rossz, milyen napokat élt át Márta és Mária. Betegség, halál és csalódás! Ők bíztak Jézusban, hitték, hogy ő a megígért Messiás, üzentek érte, s mégis csak a gyász maradt. Márta szavaiból érződik mindez. Nagyon pontosan fogalmaz: *Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. De most is tudom, hogy amit csak kérsz, megadja neked az Isten.* Az első mondat a csalódottság: Nem voltál itt! Ez önmagában elég. Nem kételkedik Jézus szeretetében, a második mondat már azt is közli, hogy nem kételkedik Jézus kilétében és hatalmának lehetőségeiben sem. Biztosan tudja, Isten mindent megad neki, amit csak kér. Már-már azt mondanánk, micsoda hite van Mártának, ami igaz is. Jézus a kapernaumi százados szolgáját hasonló bizonyágtételt követően már meggyógyította. Márta esetében azonban tovább megy. Mondhatnánk azt is, többet vár azoktól, akiknél annyi időt töltött, akik annyiszor halották tanítását, s érezték szeretetét.

Márta esetében nem elégszik meg az-
zal, hogy Isten egy különösen kedvelt
csodatevő prófétájának lássa őt. Szük-
séges, hogy felismerje: Jézus a feltáma-
dás és az élet, aki által örök életet aján-
dekoz nekünk mennyei Atyánk. Az Úr
ennek fel-, és elismerésére ösztönzi kér-
désével: Hiszed-e ezt? Ekkor Mártától,
akit a Lukács evangéliumában olvasot-
tal alapján egy gondos háziasszonynak
gondolnánk, aki csak a háztartással tö-
rődik, egy olyan hitvallást hallunk-ol-
vasunk, amely nélkül nincs igazi ke-
resztyénség. „Igen, Uram, én hiszem,
*hogy te vagy a Krisztus, az Isten Fia, aki-
nek el kell jönnie a világba.*” Ennek a hit-
vallásnak minden szava elengedhetel-
enül fontos. A böjt napjaiban Isten
lehetőséget ad számunkra, hogy lelki-
ekben végig gondoljuk, mennyire egye-
zik meg a mi személyes hitünk Márta
hitvallásával. Nagy jelentősége van en-
nek ezekben a hetekben, hónapokban,
amikor sok mindenről le kell monda-
nunk, és sokan vannak, akik a járvány
miatt elhunyt szeretteiket gyászolják.
Márta és Mária testvérük halála miatt
érezett fájdalma, gyásza, magatartása
segítség számunkra is, hogy ahhoz for-
duljunk, aki teljes joggal mondja: Én va-
gyok a feltámadás és az élet...! Márta
hitvallása először is tisztázza: elvesz-
tettem ugyan a testvéremet, gyötrelmes
napokat élek át, *de Uram én hiszek*, nem
egy természetfeletti erőben, egy követ-
kező életben, egy emberek által megva-

lósított földi paradicsomban, hanem
abban, *hogy te vagy a Krisztus*, azaz Fel-
kent. Az „Uram” nem csak egy tisztelet-
teljes megszólítás, hanem annak elis-
merése, hogy te vagy az életemnek, és e
világmindenségnek felkent Ura. *Az Is-
ten Fia*, és nem csak a legjobb ember,
akit Isten fiává fogadott, nem csak egy
csodatevő Mester, aki természetfeletti
dolgok cselekvésére képes, hanem a
mennyei Atya egyszülöttje. Ha nem
hisszük a maga teljes valóságában,
hogy Jézus az Isten Fia, akkor nincs iga-
zán közünk a Megváltóhoz. Akkor a mi
hitünk lehet szellemi erőforrás-dop-
ping, önáltatás, csak üdvözítő hit nem
lehet. Márta hitvallásának utolsó része
sem csak megszokott szófordulat: ... *aki-
nek el kell jönnie a világba.* Jézus ott áll
vele szemben, s ő mégis arról beszél,
hogy el kell jönnie a világba. Számára a
Megváltó nem csak a múltban meg-
ígért, s most jelenlevő Úr, hanem még el
kell jönnie. Vissza kell jönnie. Tudja,
hogy akkor teljesedik be mindaz, amit
az Ószövetség prófétái leírtak, amit ő
Jézustól eddig hallott. Jézus Márta szá-
mára nem csak a múlt, és nem csak a
jelen nagy lehetősége, akinek segítségé-
vel esetleg testvérét is visszakaphatja,
hanem a jövő, aki által az örök életet
nyeri el. Böjti napjainkban imádkoz-
zunk azért, hogy a félelmek, szorongá-
sok, tévelygésre csábítások ellenére is
megerősödött hitet nyerjünk Urunktól.

Csoma László

LÉLEKBEN EGYÜTT

Második éve csak lélekben
lehetünk együtt Magyarböd-
templomában, hogy 1848-49
forradalmára és szabadság-
harcára emlékezzünk. Első
képünk 1991 márciusában, az
első megemlékezésen, kopjafa
avatáson készült. A második
kép 2019 márciusában. Emlé-
kezzünk hálával és tisztelettel
azokra, akik nagy áldozatot
hoztak nemzetünk megmara-
dásáért!

Szerk.

A keresztyén tartalmakat is cenzúrázzák a techóriások

„Önkényuralmi módszerekkel operál az egyik legnagyobb közösségi média”; „a nagy techcégek fatvát adtak ki Donald Trumpra”; „a hosszú kések éjszakája lesújtott a jobboldali nyilvánosságra”; „tombol a kettős mérce”; „Az új online platformok alapjaiban rajzolták át a nyilvánosság szerkezetét”; „az európaiak elutasítják a techóriások önkényes cenzúráját.”

Nem túlzás, ma már naponta élénk kerül egy-egy, a fentiekhez hasonló hír vagy kommentár, amely arról szól, hogy valamelyik globális techóriás letilt, felfüggeszt egy-egy jellemzően jobboldali, konzervatív, keresztyén háttérű szervezetet, személyiséget, és törli az általuk megosztott üzenetet. Eltűnedeznek a platformokról a keresztyén, élet- és családvédelmi tartalmak. Mindaz, ami ellentétes a világot sötét felhőként beborító genderideológiával.

Pár éve még Észak-Koreából, Kínából és más, a cenzúrárt csípőből, reflexből használó államokból érkeztek ezek a hírek. És akkor nem lepődtünk meg. Ma pedig hűledezve, keserűs fintorral figyeljük, hogy a keresztyénüldözés borzalmait éppen az általunk sokáig demokratikus berendezkedésüként tisztelt és elismert világban egészülnek ki, a digitális cenzúrával és tiltással.

A világ techóriásai a szólásszabadság népszerű tartalom-szolgáltatóiból istent játszó genderideológusok lettek, akik kizárólagosságban gondolkodnak, minden más véleményt elutasítanak, és egyre inkább valami furcsa, embertelen, szélsőségesen szabados ideológiai szemüvegen keresztül pásztázzák a világot.

Pedig ezekre a platformokra, hosszú ideig úgy tekintettünk, mint a szabad véleménynyilvánítás eszközeire. Ők ma már úgy vélik, jogukban áll egyre szélsőségesebbé váló világnézetüket ráerőltetni a felhasználók millióira. Digitális világrendőrként terjesztik platformjaikon az általuk kizárólagosnak tartott világnézetet és ezzel párhuzamosan egyre kevésbé tűrik és egyre inkább tiltják mindazt, ami más, ami a hagyományos zsidó-keresztyén civilizáció értékeit képviseli.

Nem csoda, hogy mi, kelet-európaiak, akik megszenvedtük a kommunizmus zsarnokságát, keresztyénüldözését, embertelenségét, zsigerből elutasítjuk ezeket a neobolsevik gyökerű áramlatokat, még ha azok most nyugatról jönnek is.

A techóriások egyre inkább kiteljesedő, szorongató cenzúrája, a szemünk előtt kirajzolódó mátrix-világa sokunkat a Kádár-rendszer híres-hírhedt „három T” alapú, tűr-tilt-támogat alapozású kultúrpolitikájára emlékeztet. Meg talán arra is, hogy az istennek hitt állóképek előbb-utóbb a porba hullnak.

Éppen ezért már most tudjuk, hogy a techóriások mátrix-világa sem lesz örökéletű.

Fábián Tibor

Gondolatok egy parlamenti képviselő felhíváshoz

Alig kezdődött el a népszámlálás a SaS párt egyik képviselője (Žiak) a következő véleményt fogalmazta meg: ne jelöljék meg vallási hovatartozásukat, hogy minél kevesebb hívő embert kimutatva, meg lehessen szüntetni az egyházak állami támogatását, így takarítva meg majd 500 millió eurót az állami költségvetésből. (info.sk)

Szeretném kibővíteni e "tanonc gondolkodó" javaslatát a következőkkel:

- ne támogassák a pártokat az adófizetők pénzéből, hanem tartsák el a pártokat a párt regisztrált tagjai
- a parlamenti képviselők havi bére annyi legyen mint egy lelkész fizetése 40 évi szolgálat után, és szüntessék meg minden pót juttatásukat
- szüntessék meg a parlamenti üléseket, hisz akkor nem kell utazási költségfizetés sem, az interneten bohóckodhatnak eleget
- a parlamenti képviselők adják át az államnak a tengerparti villáikat gyereküdtetés céljára
- évenként mutassák ki, hogy a képviselők mennyit adakoztak jótékonyági célokra

Vajon mennyit takarítana meg az állam? Szerintem több százmillió eurót.

Remélem olvasóink egyetértenek az én takarékosági javaslatommal!

Csoma L.

A Szeretetnapár 2021-es kiadása és a Református

Újság a 2021-es évre még rendelhető

szerkesztőségünk címén.

076 74 Draňov - Deregyő 216,

Tel.: 056/63 953 96, Mobil: 0908 035 094,

e-mail: ladislavcsoma@gmail.com.

Csoma László

GYÜLEKEZETEINK életéből

Dolgozunk. Tovább. Talán fáradozásunk nem hiábavaló az Úrban. Lelkészbeiktatás Kistárkányban

Vannak dolgok, amelyekkel nem jó várni. Mondjuk, túl sokáig jegyben járni. Túl sokáig együtt élni, elköteleződés nélkül. Gyászolni hosszasan, elhúzódóan. Több mint egy évtizedet várni a lelkipásztori beiktatásra. Nem jó, de jóvá, áldássá válhat. Legalábbis, mi így éltük meg. Javunkra vált, áldássá vált a hosszú várakozás 2008 augusztusától 2020 decembereig.

Amikor megérkeztünk Kistárkányba négy gyermekkel, a legidősebb tizenegy, a legkisebb másfél éves volt. Tele volt a szívünk hálával a nagyráskai szolgálati évekért, ahol tíz éven keresztül szolgáltunk lelkipásztorokként. Egy összetartó, szeretetteljes közösséget hagytunk magunk mögött, és egy gyászoló közösségbe érkeztünk nem vártan és váratlanul, hogy betöltsük a megüresedett lelkesi állást. Útravalóként egy intést kaptunk, miszerint „szívet cseréljen az, aki hazát cserél”. A saját bőrünkön tapasztaltuk, hogy mennyire igaz ez a mondás. Pedig az egyik „haza” a másiktól alig negyven kilométerre esett. Az akkori egyházi törvények nem sürgették a lelkészbeiktatás aktusát, mi pedig úgy gondoltuk, hogy illetlenség túl korán esküvőt tartani ott, ahol gyászban járnak. Hirtelen annyi új teendő szakadt a nyakunkba, hogy belefeledkeztünk a szolgálatokba, a folyamatos építkezésekbe, az egyre nagyobb gyerekeink körüli feladatokba. Konfirmáció konfirmációt ért, ballagtak, érettségiztek, egyetemre indultak, nem igazán maradt még gondolatunk, sem önmagunk és a szolgálatunk megünneplésére. Fontosabbnak láttuk a gyülekezeti élet szervezését: evangelizációs alkalmakat, családi napokat, napközi táborokat tartani. Amikor éppen egy kis levegőhöz jutotunk, egy reménységen felüli ajándékot kaptunk egy ötödik gyermek érkezésében, túl a negyvenes éveinken. Ilyen apróságokkal tud elszaladni tizenkét év!

Természetesen mindvégig tudtuk, hogy hiába van három gyülekezetünk, hivatalosan mégis egy lelkipásztori állásként van számon tartva. Engem, a csatolt fájlt, a lelkészképesítésű lelkészfeleséget megkísértett a gondolat, hogy szeretnék beiktatott, teljes jogú lelkipásztor lenni, de beláttam, hogy többször hazát cserélni nem tudok. Egyszer már odahagytam Palórcsagot, a szülőföldemet az Ung vidékéért, Ung-vidéket a Bodroghözért. Úgy éreztem, hogy az én szívem több cserét már nem bír el. Döntöttünk, hogy maradunk, ha engedik, és most már valóban éreztük is, hogy szükséges ezt a hosszúra nyúlt jegyességet megerősíteni, megpecsételni.

Így került sor a lelkészbeiktató ünnepi istentiszteletre 2020. december 6-án, szigorú járványügyi előírások közepette az eredetileg tervbe vett március 28-i időpont helyett.

Az ünnepi istentiszteleten igehirdetéssel **Főtiszteletű Fazekas László püspök** úr szolgált a Zsidókhoz írt levél 5,1-4 alapján: „Minden főpap, akit emberek közül választanak, az emberekért rendelte-

tett Isten szolgálatára, hogy ajándékokat és áldozatokat mutasson be a bűnökért. Együtt tud érezni a tudatlanokkal és a tévelygőkkel, mivel ő maga is körül van véve erőtlenséggel. Így nemcsak a népért, de önmagáért is köteles bűnért való áldozatot bemutatni. Senki sem szerezheti meg azonban önmagának ezt a tisztséget, csak az, akit Isten hív el, mint Áront is.”

Püspök úr kiemelte, hogy mielőtt egy gyülekezet meghív egy lelkipásztort, ezt megelőzi egy sokkal korábbi elhívás, hiszen Isten az, aki magának szolgálatot gyűjt, nem tökéleteseket és büntelenekeket, hanem olyanokat, akik ismerik az Urat és az Ő kegyelmét, érzik a szolgálat terhét és tisztában vannak önmaguk emberi erőtlenségeivel. A főpapi tisztséget párhuzamba állította Pál apostol elhívásával, akinek így hangzott az Elhívója felé az első kérdése: „Mit akarsz, Uram, hogy cselekedjem?” (ApCsel9,6 Károli) Jézus így felelt: „Én pedig meg fogom mutatni neki, mennyit kell szenvednie az én nevéért.” (ApCsel9,16)

A felelősség és a szolgálat súlya alól senki sem vonhatja ki magát, hiszen minden keresztyén ember Istentől kapja az elhívását a saját munkaterületén. „Isten mindenkit elhívott a maga szakmájában”- hangsúlyozta, „és valamennyiunktől engedelmisséget vár a mi Urunk”. Gyakran az Istennek való engedelmisség szemben találja magát emberi indulatokkal, ez az oka a szaporodó keresztyénülődéseknek is. Mert a világ, az ember öntörvényű lett: autonóm, ami annyit tesz, hogy az ember önmaga ura akar lenni, saját indulatai alapján akar dönteni, ezért Isten akarata sokszor nem kedves az embereknek, ahogyan Keresztelő János szolgálata sem volt az Heródes és Heródiás szemében.

Végezetül két áldással zárta Püspök úr az igehirdetését: „Hirdesd az igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan

az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással. Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűtenek maguknak tanítókat, mert vizket a fülüket. Az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mesékhez odafordulnak. De te józan légy mindenekben, szenvedj, az evangélista munkáját cselekedd, szolgálatodat teljesen betöltsd.” (2Tim4,2-6) „Legyen erőtok, kitartásotok, felülről kapott bölcsességek, hogy ellene tudjatok állni eszméknek, indulatoknak! Isten vígságot akar, nem búskomorságot! Isten adjon nektek ajándékokat!”

A beiktatás szolgálatát **Nagytisztelendő Kendi Csaba esperes** végezte Ézsaiás 63, 19 alapján: „Bárcsak szétszakítanád az eget, és leszállnál, hogy meginogjanak előtted a hegyek!” Kiemelte, hogy „Ez az igevers tulajdonképpen egy panaszszó, és ez az egyetlen szó, hogy „bárcsak”, most sokunk adventi sóhaja is. Tudjuk, hogy Isten lenéz ránk és szánakozik rajtunk, de most többre lenne szükségünk, még nagyobb közelségre, bárcsak leszállna, és egészen közel jönne. Sok jelenlévő legbelsőbb kívánsága összefoglalható ebben az egy szóban: bárcsak. Bárcsak itt lennének a szerettem! Bárcsak a megszokott módon ünnepelnénk! Bárcsak meggyógyulnánk! Ezzel a különös, egyszavas sóhajjal szembeállította Dr. Fekete Károly magyarázatát, mely szerint ennek a panaszos „bárcsak”-nak az evangéliumi megfogalmazása így hangzik: „Legyen meg a Te akaratod!” Hiszen a mi urunk, az ő személyes jelenléte nélkül is nagyon valóságosan velünk van minden hiányunkban, az Ő jelenléte be tudja tölteni az ember minden szükségét, szolgálatunkban sohasem vagyunk egyedül, hiszen Krisztus azt ígérte: „Én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt28,20) Vagy ahogyan a kedves adventi énekünkben, a 312. dicséretben énekeljük: „Őt nem hiába várod: betér hozzád, megáld.”

Esperes úr áldása így hangzott:

„Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségéteket az ő gazdagsága

szerint dicsőséggel Krisztus Jézusban. A dicsőség pedig Istenünké és Atyánké örökön-örökké. Ámen.” (Fil 4,19-21)

Tarr Ferdinánd lelkipásztor szószékfoglaló igehirdetése a **Lukács 20,9-19** igék alapján szólt hozzánk, a gonosz szőlőmunkásokról szóló példázat alapján.

„Jézus szerint úgy végződik jól egy példázat, ha megértjük, hogy ez rólunk szól, ennek mi vagyunk a szereplői és nem mindegy, hogy melyik szerepet választjuk magunknak. A Gazda sok mindenre gondol: kerítéssel veszi körbe a tulajdonát, más evangélium szerint plusz őrtornyot állít a szőlőskertje köré. Bérbe adja, majd messzi vidékre távozik. Őhozá hasonlóan mi is védjük a ránk bízott örökséget, és nem akarjuk másnak adni. Szeretnénk gyarapítani. Ültetünk, kerítünk, védeni próbáljuk, mégis mindig van veszteség, betegség, fogyás, halál, küszködés. Ugyanakkor van, ami meghozza a gyümölcsét. Azt olvassuk ebben az igében, hogy a munkások megölik a Gazda szolgáit. Ezért elküldi szeretett Fiát abban a reményben, hogy Őt talán megfogják becsülni. Olyan a Gazda, hogy háromszori sikertelen próbálkozás után még a gyermekét, a szeretettet is elküldi, abban a reménységben, hogy talán azt megfogják becsülni. Lukács evangéliuma nagyon emberközeli. Benne van a Gazda tanácsstalansága: Mit is tegyek? Mi lenne a helyes, a jó? Mi lesz, ha a szeretett Fiamat sem fogják megbecsülni?

Lelkipásztorokként azzal a bizalommal állunk szolgálatba, hogy talán lesz megbecsülés, de sohasem lehetünk biztosak benne, hogy elfogadják a szolgálatunkat. Vegyük be tehát a szótárunkba a Gazda szavait: *Mit tegyek? Talán. Talán jó lelkipásztor, jó gondnok leszek. Talán meg tudom mutatni az én Uramnak, hogy vannak gyümölcsök az életemben, a munkámban. Hiszen az életünk jó Gazdája elküldte értünk szerelmes Fiát, váltalt értünk minden talánt. Elküldte azt, akit a legjobban szeretett! Ezért nem lehet elégszer rácsodálkozni arra, hogy milyen nagy az Ő jósága, és mennyire eltér Isten szándéka minden emberi szándék-*

tól! A példázat legbelsőbb üzenete, hogy a Gazda aggódik a szőlőmunkásokért, és minden áldozatot hajlandó meghozni avégett, hogy helyreállítsa velük a kapcsolatát. Ez a magyarázata annak, hogy képes a legnagyobb áldozatra, képes a legnagyobb kockázatot vállalni, és elküldi közéjük szeretett Fiát.

Válaszként ezért mi is tegyük sarokkövé Jézus Krisztust az életünkben. Lehet, hogy sok minden összetörik ezen a sarokkőn. Mégis, ezzel együtt vállaljuk azt a kockázatot, hogy bármilyen járvány, bármilyen válság jön: mindezekkel körbevéve, mindezek között Isten követői maradunk.”

Nagy öröm és megtiszteltetés volt számunkra, hogy Fekete Vince főgondnok úr és Kopasz József, Nagytárhány község polgármestere, aki a Csemadok Országos elnökségi tagja is, kedves feleségével együtt velünk tudtak ünnepelni. Polgármester úr köszöntőjében megragadta az alkalmat, hogy felhívja a figyelmünket a 2021-es népszámlálásra, hogy bátrak legyünk megvallani magyar nemzetiségünket, anyanyelvünket és vallási hovatartozásunkat.

A köszöntések sorát a gyülekezetek képviselői folytatták. A tiszacsarnyói gyülekezet nevében Drahomerecky Daliborné gondnokhelyettes és kántor a gyülekezet énekkarával együtt köszöntötte a beiktatott lelkipásztort. Az ágcsernyői gyülekezet képviselőjében Galambos László gondnok úr, Orosz Enikő és Főző Erzsébet presbiterek, és Lőrincz Zsuzsa, az ágcsernyői Nőszövetség elnöknője mondtak köszöntőt.

Az itthoniak nevében a kistárhányi

anyaegyházközség előljárói mondtak köszöntő beszédeket, verset és éneket: Nagy Imre gondnok úr Nagy Évával, a feleségével, Rinkács Olga presbiterrel és a kistárkányi Calix énekkarral, Nagy Katalin vezetésével.

Ezen az ünnepi istentiszteleten két kántorunk is szolgált: Ferencz Flóra ágcsernyői kántor szintetizátoron, Szabó Ottó kistárkányi kántor pedig orgonán játszott.

Fiatalkistárkányi kátésok: Lesko Dávid, Lesko Tamás, Nagy Levente, Tarr Balázs a 8. zsoltár szavaival köszöntötték a tiszteletes urat Sumonyi Zoltán átiratában.

Isten áldása legyen minden szolgálattevőn! Köszönjük áldozatos munkájukat, segítségüket, ragaszkodásukat!

Természetesen nagy veszteségként éltük meg, hogy sokan nem lehettek jelen a családtagok, a barátok és a szolgatársak közül, ezért a következő igei biztatásba kapaszkodtunk, hogy megbékélhessünk a hiányukkal: „Ezért tehát mi is, akiket a bizonyosságtevőknek ekkora fellege vesz körül, tegyünk le minden ránk nehezedő terhet és a bennünket megkörnyékező bűnt, és állhatatossággal fussuk meg az előttünk

levő pályát. Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett – a gyalázzattal nem törődve – vállalta a keresztet.” (Zsid12,1-2)

Hanna Borbála lányunk köszöntő levelét Skóciából a bátyja, Márton olvasta fel.

Feleségként és segítőtársként még a tavaszra tervezett beiktatáskor talált meg Lackfi János verse, ez tükrözi leginkább az utóbbi évek szolgálatát, és a folytatást is valahogy így képzeltem a magunk és a családunk számára. Amikor én olvastam, többes számban mondtam, ezúton is elnézést kérek a szerzőtől!

„Az Úr munkásoverallt adott rám,
nem minimálbérre jelentett be,
sisakjával oltalmaz,
munkavédelmi italom a kegyelem.
Elszánt vagyok, meg nem rendülök,
ha fáradt vagyok, ha nem,
ha unom, ha nem,
ha jól esik, ha rosszul,
tolom bele az energiát,
és néha elfáradok,
kegyetlenül elfáradok,
tűz a nap, izzadok...
nem vagyok benne biztos,

hogyan lesz-e bármi
ebből a beruházásból,
olyan magasan van az égbolt,
olyan kicsi hangya egy munkás.
És akkor muszáj
úgy gondolni az egészre,
mintha egy szobron dolgoznék,
melyet az Úr álmodott bele a kőbe,
de kifaragnom nekem kell,
minden egyes ima minden egyes szava
olyan, mint egy-egy vésőnyom,
egyenként mintha
nem lenne jelentőségük,
mégis szobor egyik nélkül sem,
még a legapróbbra is szükség van,
még a legformátlanabbra is,
még a legelnagyoltabbra is.
Dolgozunk.”

Kívánom, hogy Isten adjon nekünk erőt az elhívásunk teljesítéséhez, hogy továbbra is dolgozhassunk az Ő szőlőskertjében gyermekeinkkel, a gyülekezetünk tagjaival együtt- megbecsülve a Fiút- szeretetben, azzal a reménységgel, hogy a fáradozásunk nem hiábavaló az Úrban!

Tarrné Bial Ivett,
beosztott lelkipásztor, Kistárkány

Krisztusért és egyházáért Református presbiterek útmutatója

Ezen címszó alatt leltem rá egy kis füzetecskére régi könyvek közt kutatva. Sajnos sem az írója, sem a kiadója, de még a kiadási év sincs feltüntetve lapjain. Belelapozva, megragadta figyelmemet a tartalma, melyet elsősorban az először megválasztott presbiterestvéreimnek ajánlok. A tenyérnyi füzet egyszerű, világos mondatokban tárja elénk a presbitériumok, presbiterek és a lelkészek szerepét, melyet nem szabad alábecsülni Krisztus egyházának építésében! A teljesség igénye nélkül, az általam fontosnak tartott részeket kiragadva (nem egy esetben gondolataimmal kibővítve) szeretném e fontos tisztséget megvilágítani, valamint a benne szolgálókat megerősíteni.

Krisztus kormányozza és gondozza földi egyházát. Ebből a célból felhasználja az ember szolgálatát és tisztségviselőket rendel egyházába. Erről szól Pál apostol Efézusbeliekhez írt levelében:

„És ő „adott” némelyeket apostolokul, másokat prófétákkul, ismét másokat

evangélistákkul vagy pásztorokul és tanítókkul, hogy felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére, Krisztus testének építésére.” (Ef. 4:11-12)

„Kérünk titeket, testvéreink, hogy becsüljétek meg azokat, akik fáradoznak közöttetek, akik előljáróitok az Úrban, és intenek is titeket. Munkájukért nagyon becsüljétek és szeressétek őket! Éljetek egymással békességben!” (1Tessz. 5:12-13)

Már az Ótestamentum is megemlíti a „gyülekezet véneit”, azonban az Újtestamentumban már meghatározott tisztséget jelent ez a szó. Pál apostol a Szentlélek vezetésével véneket állít minden gyülekezet élére, s Tituszt is ugyanerre utasítja minden városban.

„Azért hagyta el Krétán, hogy rendbe hozd az elintézetlenül maradt ügyeket, és presbitereket állíts szolgálatba váro-

sonként, ahogyan meghagytam neked.” (Tit. 1:5)

A presbiteri tisztség tehát nem a reformáció találmánya, hanem a mennybe ment Krisztus ajándéka. Minden presbiternek meggyőződése kell legyen, hogy a gyülekezet révén maga az Úr hívta erre a szolgálatra. A Szentlélek az, aki a gyülekezet jogszerű választása és a presbitérium kinevezése útján állítja a nyáj fölé.

„Viseljétek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.” (ApCsel. 20:28)

Presbiternek lenni nem díszállás, hanem szolgálat! Szolgálat Istennek és a gyülekezetnek. Semmiféle hasznót nem húzhat a tisztségéből. A legnagyobb dicsérete az, hogy részt vehet Isten országának építésében. Nem azért presbiter hogy valaki legyen, hanem azért, hogy valamit tegyen! Pál apostol így summázta a presbiterek feladatát:

„Legeltessétek Isten közöttetek levő nyáját, ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkerészből, hanem készségesen, ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak.” (1 Pt. 5:2-3)

A gyülekezet tagjai együttesen Krisztus teste.

„Mert ahogyan a test egy, bár sok tagja van, de a test valamennyi tagja, noha sokan vannak, mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is.” (1Kor. 12:12)

A gyülekezet tagjai nem egyformák. Egyiknek ilyen adománya (talentuma) van, a másinak olyan. Különbségek vannak, viszont ettől az Istentől kapott változatos ajándékok birtokában együtt kell szolgálniuk az urat a többi tag javára és üdvösségére.

Fontos hogy a presbiter saját magával is törődjék. Szorgalmasan kell olvasnia a Szentírást, gyakorolnia magát Isten szolgálatában. Ha nem nyújt jó példát a nyájnak, akkor saját munkáját akadályozza. Állandóan meg kell vizsgálnia magát annak tudatában, hogy mit kíván meg tőle ez a tisztség.

A büszkeség csapdáját el kell kerülni! Ezért nem jó frissen megtért embert presbiterre választani. Az ördög mindig azon mesterkedik, hogy a gyülekezet és a presbiterek jó hírnevét befeketítse.

„Nem részeges, nem erőszakos, hanem megértő, a viszálykodást kerülő, nem pénzsóvár.” (1Tím. 3:3)

A botor és gyermekes vitatkozásokat pedig kerülöd, tudván, hogy azok háborúságokat szülnek.

„Az ostoba és éretlen vitatkozások elől térj ki, tudva, hogy ezek viszálykodást szülnek. De az Úr szolgálja ne viszálykodjék, hanem legyen barátságos mindenkihez, tanításra alkalmas és türelmes.” (2Tím. 2:23-24)

Ugyanúgy fontosak a presbiteri látogatások a hívek otthonaiban. Pál nem csak tanított és prédikált a nyilvánosság előtt, hanem házról-házra is járt.

„Semmit sem hallgattam el abból, ami hasznos, hanem inkább hirdettem és tanítottam azt nektek nyilvánosan és házakban.” (Ap. Csel. 20:20)

A presbiternek tehát el kell menni a hívek otthonaiba. Nem azért, hogy rendőrként járjon, hanem azért, hogy házi istentiszteletet tartson, hanem inkább egyfajta baráti beszélgetéssel vigye be Krisztust a mindennapi életbe. A nehézségek, a problémák közé, a remény és kétség közé. De ugyanúgy ott kell lenni örömteli alkalomkor is, háladási buzditani testvéreinket.

Vigasztalni, bátorítani és inteni kell, ahogyan a helyzet megkívánja. A hitehagyottakat figyelmeztetni, s ha kell – szükség esetén – el kell tiltani az Úr asztalától vagy ki kell rekeszteni a gyülekezetből. Az elvilágiasodásnak és a különféle téves tanítású szektáknak ellent kell állni!

A presbiteren keresztül maga Jézus Krisztus gondozza a nyáját. Ily módon Krisztus belép népének mindennapi életébe. Akkor jön el hozzájuk amikor élnek és szenvednek, nevetnek és sírnak, beszélgetnek és énekelnek.

Különösen a „nehéz esetekben” világlik ki, hogy ki az igazi tisztségviselő, azaz kicsoda a valódi szolga! A lelkészleket s a parókiát sem lehet kihagyni! Ott is Isten gyermekei küszködnek a maguk nehézségeivel. Lényeges az is, hogy hogyan viseli el a presbiter családját vagy családfő a szüntelen elfoglaltságot!

A presbiter teendője Isten házában szolgáljaként az egyház anyagi ügyeinek kezelése is. A szabályok betartása mellett lényeges, hogy az egyházat Krisztus Igéje kell, hogy vezesse és kormányozza.

Továbbá az is a presbiter kötelességeihez tartozik, hogy bárkit megakadályozzon a presbiteri tisztség betöltésében, ha nem törvényes elhívás szerint ölti fel a tisztséget.

Minden presbiternek jó tanácsokkal, hűen kell támogatnia lelkipásztort a szolgálatában. A hit és a lelkipásztori munka tisztaságának megőrzése érdekében semmiféle idegen tanítást nem szabad megengedni, a gyülekezetet pedig minden tekintetben építeni kell!

Mert én tudom azt, hogy az én eltávolításom után jönnek ti közédtek gonosz farkasok, kik nem kedveznek a nyájnak.

„Tudom, hogy távozásom után ragadozó farkasok jönnek közédtek, akik nem

kímélik a nyáját, sőt közédtek is támadnak majd férfiak, akik hazugságokat beszélnek, hogy magukhoz vonzzák a tanítványokat.” (ApCsel. 20:29-30)

Annak érdekében, hogy a presbiter megvédelmezhesse a gyülekezetet minden hamis tanítástól, ismernie kell az egyház hitvalló iratait: a Heidelbergi Kátét és a Második Helvét Hitvallást.

A tisztségviselők szolgálata nem egy személyes ügy. A presbiter a presbitérium tagja. A lelkipásztorok és a presbiterek nem versenytársai, hanem szolgatársai (testvérei) egymásnak az Úr szolgálatában. Az egy vagy több lelkészről valamint a presbiterekből álló testület együtt felelős a gyülekezetért, az Isten házában gondozásáért és a hit tisztaságáért.

A tisztségviselők „rangjuk” tekintetében egyenlők.

„Aki pedig a legnagyobb közöttetek, az legyen szolgátok!” (Mt. 23:11)

„Ti azonban ne így cselekedjétek, hanem aki a legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint a legkisebb, és aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál.” (Lk. 22:26)

A lelkipásztor nem a presbiter küldönce, de a presbiter sem a lelkipásztor segédje!

A presbiternek a terhek és feladatok egyenlő elosztásával segítsék egymást. Meg kell állapodni a gyülekezetben végzendő munka tartalmát és módját illetően, s ehhez aztán mindenkinek tartani is kell magát. A presbitériumba mindenki jó szívvel működik együtt a többivel, nem húzódozva, morogva. Ha a testület nehéz döntések előtt áll, a presbiternek sem gyávaságból, sem képmutatásból nem szabad távol maradnia.

Gondoskodni kell arról, hogy a lelkipásztornak elegendő ideje és anyagi lehetősége legyen munkája jó végzéséhez. Baráti tanáccsal, útbaigazítással segítsék szolgálatát.

Ahhoz a tisztségviselőhöz, aki alázas, tisztelettel az egyház szolgálatában az Ige és a Szentlélek erejévelelve egyszer majd Ura így szól hozzá: Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízik rád ezután, jöjj, és osztozz urad örömeiben! (Mt. 25:21)

Mente Róbert, 2021. január, pozbai egyházközségi gondnok, barsi egyházmegyei világi főjegyző

A gender – ügy margójára

A Theológiai Szemle főszerkesztője a folyóirat múlt évi 3. És 4. Számában is szó volt a gender – ügyről, pontosabban arról, hogy a különféle egyházak hogyan ítélik meg a gender ideológiát. Legutóbbi főszerkesztői jegyzetben sajnálatos tényként utalt arra, hogy „éppen az északi világ jó módú, eredendően mélyen biblikus egyházai engedtek a kor-szellemnek” (mármint a gender – szellem liberális megítélésének), és hozzá teszi: „talán nem túlzás azt mondani: a Szentlélekkel szemben”.

Ezt az állásfoglalást messzemenő-ig igazolják az év végi svédországi események. A V4NA nemzetközi hírügynökség advent első napjaiban ezt kürtölte világgá:

„A világon elsőként avattak fel homoszexuális témájú oltárképet templomban, minderről maga a malmői Szent Pál templom lelkésze, Helena Myrstener számolt be büszkén Twitter – csatornáján. A kép a kórus és a régi oltárkép mellett kap helyet.”

Mit tudunk még erről a döbbenetes eseményről? – „A Paradicsom című festményt – írja a hírügynökség – 2012-ben készítette a saját magát kultúr – marxistaként jellemző fotóművész, Elisabeth Ohlsson Wallins, aki a 15-16. Század fordulóján élt német festőművészeknek, a szász festőiskola alapítójának, Lucas Cranachnak az Ádám és Éva című festménye ihletett meg. Csakhogy Ohlsson Wallins nem egy férfit és egy nőt ábrázol az édenkertben, hanem egy homoszexuális férfi- és egy leszbikus női párt, valamint, valamint egy transznemű férfit.” – Vagyis az LMBTQ irányzat egész színvonalát felsorakozik a képen, amit egyenesen oltárképnek titulálnak!

Az is kiderült, hogyan került Svédország második legnagyobb városának templomába a festmény. „Alkotója az elkészítést követően, nem is titkolta, politikai okból adományozta provokatív képét az egyik legrégebbi svéd templomnak, a 10. században épült Skara katedrálisnak, ahol azonban – természetesen – nem kértek a művész adományából. A malmöiek azonban igen.”

A templom lelkészője nagy lelkesen így nyilatkozott: „Történelmet írunk. Svédország egyetlen LMBTQ oltárképét

adjuk át a malmői Szent Pál templomban. Természetesen nagyon boldogok és büszkéek vagyunk.” A Szent Pál templom hivatalvezetője, Sofia Tunebro pedig az Expresszen című malmői lapban ezt a vallomást tette közzé: „Óriási fellélegzés ez azoknak, akik eddig nem képviselhették magukat egyetlen templomban sem... Nem számít, kit szeretünk, vagy mivel azonosulunk, mindannyian számíthatunk Isten szeretetére.”

Elsőként az jut eszembe: hogyan történhetett meg ez egy evangélikus templomban? Igaz, eddig is hallottuk sok forrásból, hogy a svéd evangélikusok külön úton járnak, éppen az LMBTQ lobby megítélésében. De vajon nem tartják már mesterüknek Luther Mártont, akinek egyik legsarkalatosabb axiómája a Sola Scriptura, tehát, hogy a keresztyén hit legfőbb, sőt egyedül forrása a Biblia, Isten szava? És vajon nem azt közli-e a Biblia a legelső lapján, hogy férfinak és

csak a leszbikusoknak, a melegeknek és társaiknak írta volna, nemcsak kora embereinek, a római birodalom tévelygőinek: „Asszonyaik a természetes szokást természetellenessé váltották föl. Ugyanígy a férfiak is, abbahagyva az asszonnyal való természetes életet, egymás iránt gerjedtek vágyra, férfi férfival üzőt ocsmányságot” (Róm 1,26-27). Ez a malmői „oltárkép”, éppen a nagy apostolról elnevezett templomban, égbekiáltó! Hogyan lehetnek büszkéek egyesek arra, hogy (szintén Pál szavaival), „Isten igazságát fölcserélték a hamissággal, s inkább a teremtménynek hódoltak és szolgáltak, nem Teremtőnek” (Róm 1,25).

Nemrég, éppen a malmői botrány idején, 2019. November 28-án nagyszabású konferenciát rendeztünk a Magyar Tudományos Akadémián, az Örök Női címmel. Tudósok, művészek, teológusok vallottak arról, hogy létezik az örök női és örök férfi eszmény, és a kettő egysége,

mint létünk alaptörvénye, és csak erre épülhet egészséges társadalom. A szervező intézet a Kortárs Női Reflexiók Fóruma volt. Kiderült például egy biológus kutató előadásából, hogy a férfinak és a nőnek még az agya sem egyforma, súlyra, barázdáltságra és sok egyébre való tekintettel. Tudjuk, a kettő testi felépítése és a másodlagos nemi jellegek is eltérőek – még ha azt egyesek erőszakkal

meg is próbálják átalakítani. Fény derült arra is, hogy a nő a történelemben sokszor félreértett, lekicsinyelt, elhanyagolt volt, sőt (sajnos) a vallások is sokszor gyanús szemmel kísérték Éva útját. De valójában a nő – a férfihoz hasonlóan – tényleg érdemes a büszkeségre, a maga egyedülálló méltóságának elismerésére. Igazában véve erre az elismerésre volna ma szükség, nem pedig olyan felvonulásokra, amelyek nem vezetnek sehová, mert a család széttűzésével a társadalom és a történelem széttűzéséhez vezetnek.

És itt szeretnék visszaemlékezni főszerkesztőnk állásfoglalásához, aki szerint a hazai egyházak, sőt a világ egyházainak jó része is bibliai alapokon vállalja föl a családesezményt, „ezek az egyházcsaládok messze többségben vannak a keresztyénségen belül. Legyen így!

Cselényi István Gábor

A Theológiai Szemle 2020/1 nyomán

„Erkölcsei határvédelemre lesz szüksége a világnak”

A hit válaszait sürgető hatalmas fordulatok előtt áll a világ, mondja Békefy Lajos református lelkész, közíró, lapszerkesztő, aki az írást a belső-külső egyensúlyteremtés eszközének tartja.

Ha nincs a délszláv háború, ma lehet, hogy a Délvidéken élnél és szolgálnál?

De volt háború, s nem is akármilyen. Isten előrelátása vezetett előtte, alatta és utána is. Előtte azzal, hogy bár volt testvéri meghívás apai szülőföldemre a háború előtről, de a különféle hivatalok és hatóságok nem tették lehetővé. Feleségem, Röhrig Klaudia pirosi lelkész nő házasságkötésünk révén került az anyaországba. Így aztán a balkáni háború alatt az ő svájci, s az én német és holland kapcsolataim révén gyűjthettünk és vihetünk anyagi, s természetbeni támogatást. A bázisunk Bácskossuthfalva volt, néhai Kiss Antal esperes úr parókiája. Hol diplomáciai védelemmel mentünk, Lukács Miklós, az Antall-kormány egyházi ügyek államtitkárával, s cikáztunk a tankok között, de mindig Istenünk védelmével. Ma hálásan emlékezem arra, hogy a borzalmak között is az Úr szent keze rejtett és talán valamiképp segíthettünk családoknak a rettenet elviselésében.

Szenvedélyes publicista vagy. Kis túlzással, bárhova fordul az ember, mindenütt a szeme elé akad egy-egy Békefy-írás. Mi a mozgatórugód?

Amikor 16 évesen az Úr hívását meghallottam, már írogató kamasz voltam. Győrben jelentek meg alkalmi írásaim. Az írást mindig is szellemi ellensúlyként adta az Úr. Hiszen akadtak akadályok jócskán, méretesek, melyeknek legtöbbször nem rohantam nekik, hanem lelki növekedésemre tudtam fordítani azokat. A rosszat jóval próbáltam legyőzni, a kitérést az értelmetlen konfliktusok elől nem gyengeségnek tartottam, hanem a lelki integráltság, összeszedettség megőrzésének, a ne szórjátok gyöngyeiteket a disznók elé megélésének, s ez mindig Istenhez vitt közelebb. Nagy hálával mondhatom: közel 3200 cikkem, tanulmányom, mintegy 3000 hírkomentárom, 25 könyvem, a lapalapítások: Hit és Jövő, Reformpress, majd a Presbiter újraindítása az ellenemre gondoltak javamra és főként mások javára fordításának szabadítási csodái voltak. Volt nehézség, *de profundis*-helyzet (a mélységből – a szerző) bőven egyházban és azon kívül is. De volt szabadítási csoda is. Minden írás

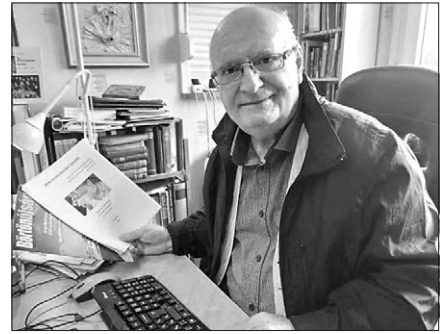
egy-egy kegyelmi győzelem apró zászlócskaja. Pozitív, szellemi-lelki ellensúly, és a belső-külső egyensúlyteremtés eszköze is. S a hála testamentuma. Meg talán egyfajta közösségi kürtszó, tanítás.

A világkeresztyénség eseményeit, folyamatait feldolgozó hírhattereid hiánypótló témának számítanak a sajtóban.

Több ezer íyet írtam, szeretem, mert rövid, egytémájú, de sok információt összefogó műfaj. Minden, írással, szóval foglalkozónak vannak műfaji korszakai, így nekem most, talán koromnál fogva is, a jövőre vonatkozó bibliai látások, etikai irányítók és a múlt tanulságainak megfogalmazása az ellensúlyos tematikám. Mi az a minimum, ami nélkül a jövő elképzelhetetlen. Lesz-e covidmentes világ vagy együtt kell élnünk az állandó veszélyhelyzettel, s hogyan? Milyen lesz a kiber-korszak embereinek tartása a világméretű digitális kontrollban?

Hogyan látod az Európában és a világban zajló folyamatokat, melyek komoly hatással vannak a keresztyénségre is. Új világkorszak tanúi vagyunk?

Az bizonyos, hogy új világkorszak elején állunk. A cezúrát a migráció és a világjárvány, meg a digitalizáció jelenti. Nem igaz, hogy visszatérhetünk az előző korszakba, kerékvágásba. Új és emberpróbáló, a hit válaszait sürgető hatalmas fordulatok előtt állunk a negyedik „ipari-technológiai, digitális” korszakban. Európa hitbéli, ezért erkölcsi és értékviselésében van. Isten azonban soha nincs válságban. Ezért egy észhez térítő szempillantásra magára hagyta a kontinenst, de nem azokat, akik Őt hívják. Ő nem ideológia, s nem kulturális vagy történelmi, muzeális közkinccs. Vagyok, aki vagyok! Ezért elment keletebbre, meg délebbre. A hatalmas afrikai és távol-keleti ébredés nem csak az üdvtörténeti harmadik világkorszakot mutatja, hanem a Lélek szabadságát, történelemformáló hatásait, s az Általa inspirált nagy lelki ébredést. Igen, a pneumatikus, Szentlélek munkálta ébredés világkorszakába érkezünk. A digitális beszorítottság ellensúlyaként. Ez a Szentlélek-ellensúly jelenti az ígéretet és a reményt.

A világ techóriásai mára maguk alá gyűrték a világot, kvázi világkormányként befolyásolnak gazdasági, politikai folyamatokat, választásokat. Kommunista szellemben cenzúráznak. Új, huszonegyedik századi totalitárius ideológia született?

Nem ideológia, hanem technológia született, illetve nagyon veszélyes vezetési technika. Olykor démoni megvezetésnek érezhetjük. A mesterséges intelligencia, a kibertechnika bizonyos körök világméretű befolyáshoz jutását eredményezte. A kérdést Pál már előre vetítette: Mindent szabad nékem, de nem minden használ. Hogy a lehetőségek, a szabadság ne billenjen át digitális világfalanszterbe, pusztító anarchiába, az emberiség ne essen manipulált tömegek akaratonkívüli rabszolgaságába, ahogyan a dán Sören Korsgaard filozófus írja, ezért szükség van globális erkölcsi minimumra, kontrollra, nemzeti erkölcsi maximumra. Ez mindennél sürgetőbb. Leginkább a világvallások összefogása, illetve az ENSZ biztosíthatná ezt. A legkisebb erkölcsi közös többszörös jogi és egyezményes kereteit és világméretű érvényesítését. A páli értelemben vett szabadság és az önkény közötti éles határt meg kell őrizni, erkölcsi határvédelemre lesz szüksége a világnak. Enélkül anarchikus jövőkép sejlik fel, a digitális agykontroll és manipuláció, s a világbörtön (Korsgaard) félelmes alternatívája.

Van-e helye ebben az új világkorszakban a keresztyénségnek? Vagy a keresztyénüldözés és az előreformáció búvópatak-szerepe jut Krisztus mai tanítványainak?

Nem kétséges, abszolút mértékben nem csak helye, hanem Istentől adott rendeltetése van a történelem végéig. Létezési alternatívaként. Az ördög demagógiájának cáfolatára, aki azt kiabálja felénk: úgy sem tehetek semmit. Ám a győztes hang is szól: Én legyőztem a világot, ne

féljete! Ebből feladatok sokasága adódik. Még erőteljesebben, mint eddig. Védünk kell sajátos hitbeli, lelki fegyvereinkkel a teremtésben Isten keze munkájaként és Lelke leheletében fogant létezésünket és a Krisztus megváltói keresztáldozatával helyreállított, istenképi embert, s az így kapott emberi méltóságot. Minden Isten-, és embergyalázó trenddel szemben oltalmaznunk kell az ember és az emberiség isteni méltóságát. Ennél alább nem adhatjuk. Isten munkatársai vagyunk! A módszer tekintetében lehet eltérés. Van, ahol a digitális kommunikáció eszközei, a sajtó, rádió, tv, internet is rendelkezésére állnak az egyháznak, a közösségi keresztyén véleményformálásban. Másutt a pusztta túlélésért kell küzdeni. Nigériában például vagy Kínában. A legfrissebb jelentések szerint 340 millió keresztyén testvérünk üldözöttként éli meg hitét, s a mártírok száma ma is sokezes. A vallási türelmetlenség, gyűlölet több helyen csaknem a genocídium, népirtás rémségéig jut el. A világméretű keresztyén ima-

szolidaritásra, a tiltakozás információs rendszerének működtetésére minden korábbinál nagy szükség van. A szótlankért kiáltanunk kell, közbenjárni minden fórumon.

Folyamatosan újabb és újabb feladatokat, lehetőségeket talál sz magadnak. Milyen terveid vannak erre ez évre?

Amit az Úr ad. Eddig sem kellett keresnem, jó Gazdám nem hagyott tétlenül 70 év alatt egyetlen percre sem. Szeretném a pandémiás idők ellensúlyozásaként a legfontosabb bibliai, református etikai, szociáletikai létezés-technikákra felhívni a figyelmet. Nem csak túlélési, hanem a hálásan, megfelelően élés modelljeit kidolgozni, a kibertechnika összefüggéseiben. Aztán a szelídség, a tapintat etikáját kifejteni, a világ és a hétköznapi brutalitások közben a hitbeli pluszt. A földi lét otthonosságának és mozgásterei megőrzésének hétköznapi, egyszerű módjait. És amit éppen az adott helyzetben az Úr ad. Egy éve még nem

gondoltam, hogy imakönyv áll össze a covid-nyomorúság ellensúlyaként, amit örömmre még a büntetés-végrehajtás is hasznosított. Szóval: az Úr csodásan működik, s működni fog tovább. Nekem csak az Ő jeladására kell figyelnem, nem össze-vissza tekintgetnem. Itt vagyok Uram, hogy használj. Csak ennyi. Sola fide – figyelő hittel.

Fábíán Tibor

Fotó: Békefi Dóra felvételei

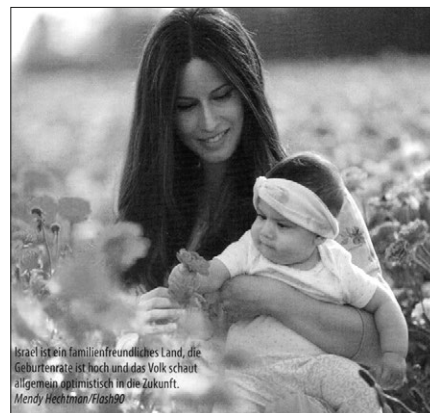
Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Izrael népessége tovább növekszik

Közzétették Izrael legújabb hivatalos népesedési adatait, ami azt mutatja, hogy a zsidó állam lakosainak száma továbbra is növekedett 2020-ban, mégpedig 1,7 százalékkal. Ez azt jelenti, hogy 9,291 millió polgára van Izraelnek, s ebből 6,87 millió zsidó (73,9%), 1,956 millió arab (21,1%), és 465 000 egyéb, akik közül sokan oroszok. Az arab lakosság mohamedánokat és arab keresztyéneket jelent. Statisztikailag nincs pontosan meghatározva a kettő közötti arány. A kimutatások szerint az új állampolgárok 84 száza-

léka az országban született és 16 százalék a bevándorló. A 2020-as évben 176 000 gyerek született és kerek 20 000 a bevándorlók száma, ami az előző évben 34 000 volt. A járvány megnehezítette a bevándorlást, s ez okozta a zsidó bevándorlók számának csökkenését. Az előző évben mintegy 50 000 izraeli halt meg, s ebből 3 314-en a járvány következtében.

A mellékelt kép aláírása: Izrael egy család-barát ország, ahol a születések száma magas és a nép reménységgel tekint a jövőbe.

A keresztyének kiszorítása az iszlám világból

Közel-keleten és Észak-Afrikában évszázadokon keresztül többségben voltak a keresztyének, amíg a területet nem iszlamizálták.

Miután Irakot, Szíriát és Egyiptomot elfoglalták a mohamedán arab hódítók ezer évre volt szükség, hogy az iszlám kultúra meghatározóvá váljon a régióban. Száz évvel Szíria arab megszállása után nem több, mint 200 000 szír lett az iszlám követője, ami az akkori lakosság 6

százalékának felel meg. Legtöbbször azért lettek mohamedán, hogy ne kelljen fizetniük a keresztyénekre kivetett megnövelt adót. Egyiptomban, a mohamedán hódítók bevezették a schariát, az iszlám törvénykezést. Ez, és a keresztyéneket sújtó nagy adó sokakat kényszerített az iszlám vallás felvételére. A 705-ös évre a keresztyének részaránya 22 százalékra csökkent. Az arab nyelv lett a hivatalos nyelv, ami által Egyiptom iszlamizálása

megtörtént.

A régióban Irak volt a leggazdagabb állam. Itt a keresztyének fontos tisztségeket töltöttek be még az első kalifák idejében is. Ezek a keresztyének fordították arab nyelvre a görög filozófiai és tudományos műveket. Ezzel hozzájárultak egy pluralista társadalom kialakításához. Az adófeljegyzések alapján megállapítható, hogy az iraki lakosság kétharmada az arab uralom első ötven évében áttért az

iszlám vallásra. Úgy 700 körül Irak lakossága 9 millióra becsülhető, ebből mintegy 3 millió volt keresztyén. A kalifátus újabb és újabb országokra terjesztette ki a hatalmát, mint például a Maghreb övezet Észak-Afrikában, s az itt élő lakosság többsége szintén keresztyén volt. Az Ommajada uralkodók kezében a nem mohamedánokat sújtó magas adók kiváló eszköznek bizonyultak arra, hogy a lakosságot az iszlám vallás elfogadására kényszerítsék. A konvertálás eredményeként csökkentek az adóbevételek, és lassan eltűnt ezen területek keresztyén kultúrája is.

Törökország kézzelfogható példa az újkori iszlamizálásra. Jelenleg Törökországban mintegy 150 000 keresztyén él, ami a lakosság 3 százalékát jelenti. Száz évvel ezelőtt Törökország népességének 20-25 százaléka volt keresztyén. Az 1915-16-ban az örmények, szíriaiak és keresztyének ellen az oszmánok tömeges gyilkosságokat (népirtást) követtek el. A jelenlegi török kormány tagadja, hogy népirtást követett volna el. Az ország keresztyén lakosságát hatalmas veszteség érte a török-görög háború idején is 1919-ben. A lausanne-i egyezmény szerint mindkét fél elfogadta a lakosságcserét, s ennek alapján 1,25 millió görög hagyta el Törökországot és 500 000 török Görögországot.

Libanon az az ország, ahol a keresztyén közösség legtovább tudott többségben maradni. A maronita keresztyének a 20. század közepén a lakosság 53 százalékát tették ki. A polgárháború következtében mintegy 670 000 keresztyén hagyta el az országot, s csak 157 000 mohamedán menekült el. Ennek az lett az eredménye, hogy mára a lakosságnak csak 20 százaléka keresztyén.

**Rami Dabbas, Israel Heute
Fordította Csoma László**

Vicc

A férj elkíséri hitvesét az osztálytalálkozóra, amely nagyon jó hangulatú. A táncparketten az egyik volt osztálytárs különösen ünnepi hangulatban van, megállás nélkül táncol, és egymás után üríti a poharakat. A feleség odaszól a férjének: „Látod, ő az, aki 25 évvel ezelőtt megkérte a kezemet, de én nemet mondtam.”

A férj éppen megjegyzi: „Úgy néz ki, hogy ezt azóta is ünnepli.”

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. „Tökéletes az Úrral, a te” (5Mózes 18:..)
2. „Hatalom és az övé, aki békességet az ő magasságaiban.” (Jób 25,..)
3. „A mással ember megkövéredik; és aki felüdít, maga is üdül.” (Példabeszédek 11:..)
4. „Mert ki állott az Úr, és ki látta és hallotta az ő igéjét? Ki az ő igéjére és hallotta azt?” (Jeremiás 23:..)
5. „Pedig én vagyok az Úr, a te Egyiptom földétől fogva. Nem ismerhetsz más Istent kívülem, és rajtam kívül nincs más!” (Hóseás 13:..)
6. „A ti pedig boldogok, hogy látnak; és a ti, hogy hallanak.” (Máté evangéliuma 13:..)
7. „Az ne legyetek restek; lélekben buzgók legyetek; az szolgálatok.” (Rómabeliekhez 12:..)
8. „Mert szinte, ha ti erősek vagytok az Úrban.” (1Thesszalonika 3:..)
9. „Emlékezzél meg, hogy Jézus feltámadott a halálból, ki a Dávid magvából való az én szerint:” (2Timóteus 2:..)
10. „..... nem oly főpapunk van, aki nem tudna megindulni, hanem aki megkísértetett mindenkiben, hozzánk, kivéve a bűnt.” (Zsidókhoz 4:..)

A Károli Gáspár fordítású Szent Biblia alapján összeállította: **Györky Szilvia**, Alsómihályi. Megfejtéseiket **2021. április 15-ig** lehet beküldeni Szerkesztőségünk címére: postai úton - **Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216., 076 74 Drahnov**, vagy e-mail-ben a **refujsag.csoma@gmail.com** címre.

Felhívjuk a megfejtést beküldők kedves figyelmét, hogy a megfejtés és nevük beküldésével egyúttal hozzájárulnak az adataik (név és lakhely) megjelentetéséhez a Református Újságban!

POZSONYI E.M.: Családi Irén, Beke Sarolta - **Nagymegyer;** özv. Demény Lajosné, Szalay Ferencné - **Fél;** özv. Szloboda Elemérné, Szloboda Anna - **Réte;** Halák Rozália - **Pozsony;** **KOMÁROMI E.M.:** özv. Varga Béláné, Botka Alexandra, Szigeti Zsuzsanna - **Bátorkeszi;** Császár Vilma - **Deáki;** Farkas Irma - **Negyed;** Kacz Mária, Baranyai Margit, Pinke Júlia - **Marcelháza;** Németh Irén, Tóth Irma - **Kamocsa;** **BARS E.M.:** Császár Viola - **Töhöl;** Németh Sándorné - **Nyírágó;** özv. Földi Jenőné - **Érsekkéty;** Palásti Aranka - **Léva;** Klincsek Ferencné - **Kőhidgyarmat;** özv. Bertók Istvánné - **Barsvárád;** Pásztor Zsófia - **Zseliz;** **GÖMÖRI E.M.:** Tóth Katalin, Csank Szerénke - **Nagybalog;** Ing.Kolozsi Alica - **Rimaszécs;** Jakab Edit - **Jéne;** Faragó Irén - **Harmac;** Schiller Mária - **Tornalja;** **ABAÚJ-TORNAI E.M.:** özv. Gálffy Gusztávné, özv. Pataky Bertalanné - **Migléc;** özv. Szabó Gyuláné - **Lucska;** özv. Végvári Zoltánné - **Perény;** Hurák Éva - **Szalóc;** özv. Kövesdi Jánosné - **Reste;** Csáji István - **Nagyida;** Komjáty Istvánné, Kerekes Béláné, Nagy Sándor - **Felsőlánc;** Majláth Ilona - **Kassa;** Matesz Viktória, Juhász András, Juhász Zsuzsanna, Dringus Júlia - **Csécs;** Szaniszló Judit - **Szeszta;** Szanko Mónika - **Berzété;** özv. Sikur Béniné - **Kőrös;** özv. Kovács Zoltánné - **Rozsnyó;** **ZEMPLÉNI E.M.:** Csernyánszky Erzsébet - **Imreg;** Gönczy Júlia, Loksa Melinda - **Bacska;** Rigó Katalin, özv. Gerenyi Lászlóné, Egri Klára - **Örös;** Rác Erzsébet, Mladanec Irén, Kiss Magdaléna - **Bodrogszerdahely;** Máté Etela - **Kiskövesd;** Bók Zoltánné - **Királyhelme;** Rác Júlia - **Kisgéres;** Orosz

Enikő - Ágcsernyő; Czető Pál - Bély; Kiss Erzsébet - Nagykövesd; özv. Oláh Istvánné - Hardicsa; Kasko János - Újhely; Kendi Zsuzsanna - Zétény; UNGI E.M.: özv. Csicséri Józsefné, özv. Molnár Sándorné - Kistráska; Dupály Csilla - Abara; özv. Ladányi Lászlóné - Dereglyő; özv. Géczi Csabáné - Nagykapos;

Harcász Tímea - cím nélkül;

JUTALMAZOTTAK:

Családi Irén - Nagymegyer; özv. Varga Béláné - Bátorkeszi; Pásztor Zsófia - Zseliz; Jakab Edit - Jéne; Hurák Éva - Szalóc; Orosz Enikő - Ágcsernyő; Dupály Csilla - Abara;

A jutalmazottaknak gratulálunk!

Az

„Erős vár a nyelv - Jakab István-díj”

Elnevezéssel,
2015-ben létrejött alapítvány kuratóriuma
meghirdeti
a 2020/2021-es évre vonatkozó felhívását,
melyre a komáromi Selye János Egyetem Református
Teológiai Karának
teológus szakos, illetve a Sárospataki Református
Teológiai Akadémia
teológus és lelkész szakos hallgatói jelentkezhetnek.

Az **alapítvány célja**, hogy évente „Erős vár a nyelv” feliratú **éremmel** és **díjban** részesítse azokat a teológus (ill. lelkész) szakos hallgatókat, akik önálló **prédikációírásban** és a magyar nyelv tiszta, szabatos és stílusos **használatában** kiemelkedően teljesítenek.

Az **érme** Jakab István nyelvész emlékét idézi, aki élete munkásságával segítette anyanyelvünk tisztaságának megőrzését és helyes használatával magyarságtudatunk erősítését, és a **nagyobb nyilvánosság előtt megszólalók** (pedagógusok, **lelkészek**, újságírók, stb.) közérthető, választékosabb, egyedi nyelvhasználatának kialakítását.

A díjazottak eredményességéről az alapítvány kuratóriuma dönt.

- I. díj - 250 EUR;
- II. díj - 150 EUR;
- III. díj - 100 EUR.

A pályázatra írott - **minimum 4 A4-es oldalas** - szöveg leadásának határideje **2021 május 31.** A beérkezett pályamunkákat június közepéig bírálja el a szakértői bizottság.

A díjak az intézményi tanévzáró és diplomaosztó ünnepségek keretében kerülnek átadásra.

Komárom - Sárospatak, 2021 február

Az alapítvány kuratóriuma

Istentisztelet a gyülekezet

oldalán

Tájékoztatjuk Olvasóinkat, hogy a Dereglyői Református Gyülekezet nevű Facebook oldalon élő adásban istentiszteleteket tartunk minden **vasárnap 10:30 és 14:30** órai kezdettel, és minden **szerdán 18 órai kezdettel**. Az oldalon a korábbi istentiszteletek újra megnézhetők.

Csoma L. lelkipásztor

ADJ MÉG URAM IDŐT

*Adj még Uram időt
a bűnös világnak
egy utolsó esélyt
a megmaradásnak!*

*adj Uram kegyelmet
bűnös hűveidnek
halld könyörgésünket
az elmúlástól óvj meg.*

*Ne büntesd azokat
kik a Jézust várják
naponta dicsérik
magasztalva áldóját.*

*A teremtett világot
ne hagyd ó elveszni
űzend meg minékünk
hogyan kell szeretni?!*

*Hallgasd meg népedet
mit ajkunk Hozzad rebeg
a romlott világot
kérünk - szabadítsd meg!*

*Adj ó Uram erőt
a próbatételekhez
a gyönyörű Édent
csak Te mentheted meg!*

SZAKÁL GÁBOR - 2020 januárjában
- a megpróbáltatás óráiban

A Lónyay Gábor Polgári Társulás közleménye

A Lónyay Gábor Polgári Társulás tisztelettel értesíti mindazokat, akik a 2020-ban adójuk 2%-t a szervezetünk számára utalták át, hogy az adóhivatal a járványhelyzet miatt az adók befizetésének kötelező időpontját meghosszabbította. Ennek következtében a 2% átutalása számlánkra még folyamatban van. A hivatalos névsor megküldése valószínűleg szintén késni fog, de amint megérkezik, utaljuk a gyülekezetek számára támogatásokat. Ennek feltétele, hogy az adományozó a megadott feltételek szerint (az illetékes adóhivatal pecsétjével ellátott és a megfelelő helyen x-el megjelölt) kitöltött nyomtatványok másolatát megküldjék címünkre: ladislavcsoma@gmail.com

A megfelelően kitöltött 2%-os adónyomtatványok alapján megjelölt összegeket február 1-től utaljuk az illetékes gyülekezetek számlájára.

Ebben az évben is készek vagyunk fogadni a felajánlásokat, s azokat továbbítani a megjelölt gyülekezetekhez. További tájékoztatást a 056 65 953 96, 0908 035 094 telefonszámokon adunk.

Csoma László, elnök

A Kárpát-medence Reformátussága

MRE Zsinat:

Balog Zoltánt és Molnár Jánost választották a testület lelkeszi és világi elnökének

Alakuló ülését tartja a Magyarországi Református Egyház legfőbb törvényhozó testülete, a Zsinat 2021. február 17-én. A következő hat évre Balog Zoltánt, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspökét választották a testület lelkeszi elnökévé, a világi elnök pedig Molnár János, a Tiszántúli Református Egyházkerület főgondnoka lett.

A Magyarországi Református Egyház választójogi törvénye értelmében a Zsinat lelkeszi elnökét a négy egyházkerület püspökei, világi elnökét pedig a négy főgondnoka közül választják. Az elnöki jelölést Balog Zoltán dunamelléki püspök és Fekete Károly tiszántúli püspök, valamint Molnár János tiszántúli főgondnok és Nemes Pál dunántúli főgondnok fogadták el.

A szavazás előtt mind a négy jelölt rövid köszöntővel fordult a testület felé.

BÁTORSÁG ÉS ALÁZAT

Balog Zoltán püspök a Bibliaolvasó kalauz szerinti szerdai igeszakaszra hívta fel a figyelmet, amely arról szól, hogyan adta át életét értünk Krisztus – és hogyan kapta azt vissza. „Mindenki odaadja valamiért az életét, mi erre adtuk: hogy magyar, református keresztyén módon Krisztus igéjét szolgáljuk – fogalmazott Balog Zoltán. – Én is odaszántam, akkor is, ha sokszor hátat akartam fordítani. De az, aki értünk odaadta életét, nem engedi, hogy visszavegyünk abból, ami odaadtunk – és azt sem engedi, hogy csak félig adjuk oda.”

Balog Zoltán felidézett egy személyes történetet arról, amikor a Debreceni Református Kollégium diákjaként elindult a „Ki tud többet a Szovjetunióról?” elnevezésű versenyen, melynek következtében ellátogathatott a Szovjetunióba. Mint mondta, sikerült Bibliákat csempésznük egy ottani baptista közösséghez, ahol azonban – az akkori helyzetre való tekintettel – gyanakvóan fogadták. Amikor a gyülekezet egyik tagja megkérdezte tőle, szereti-e Krisztust, minden korábbi bizonytalanság ellenére határozottan tudott válaszolni: „Erre nem lehet mást mondani, csak igent vagy nemet. Azt feleltem, »Igen, szeretem«, és akkor eldöntöttem, hogy szolgálni akarom Öt és teológiára megyek” – emlékezett vissza. Bár azóta sok minden történt személyes életében és hitéletében is, de azt vallja: „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, ezért állhatok, állhatunk itt. A szolgálatunkhoz két dolog kell a hiten túl, bátorság és alázat.”

AZ ÖRÖMTELI KERESZTYÉN EMBERÉ A JÖVŐ

„Nem csupán a ciklusváltás ideje jött el, hanem ebben a rendkívüli időszakban egy cezúrához érkeztünk, hiszen az

Egyház Ura már elindította az egyházi élet átalakítását, aminek folytatását tőlünk várja. Talán azért kaptuk a vírus okozta változást, hogy most már ne halogassuk tovább a változtatást, hanem tegyünk érte” – köszöntötte a testület tagjait Fekete Károly. Mint mondta, gyakorlati teológusként személyes elköteleződése, hogy egyszerre segítse a keresztyénség megélését a hívőknek és a gyülekezetbe való bekapcsolódást is. Egyházi vezetőként a lelki élet inspirálását tartja küldetésének, ezért kezdeményezni szeretné a zsinati munka spirituális légkörének erősítését.

„Meggyőződése, hogy egy megváltozott közérzetű, életteli zsinati munka életkedvet vihet a gyülekezeti hétköznapiakba, és maga is teret adhat a gyülekezeti kezdeményezéseknek. Ha ez nem változik, akkor marad a formális, kipipált, kötelességszerű üléskezés” – hangsúlyozta a tiszántúli püspök, és hozzátette: „Hiszem, hogy az örömteli keresztyén emberé a jövő, hiszen mi Isten Országa felé megyünk. Több az egyház, mint amiben a látható egyház adta feladatokkal foglalkozunk. Több annál, mint amivé tettük, amennyivé redukálják mások és amennyit mi is látunk belőle! Azt a meggyőződést kell tükröznie zsinati munkánkban, hogy a testületi vezetés nem téveszti szem elől a láthatatlan egyházat sem. Magasabbról néz és nem a pillanatnyira.”

Fekete Károly szerint kiemelten fontos a következő ciklusban, hogy a zsinat inspiráló munkát végezzen, központosítás nélkül erősítse az egység kereteit, váljon tanuló közösséggé, megújuló istentisztelettel segítse a keresztyén életforma kiteljesedését, érvényesítse a missziói gondolkodásmódot az anyagiak terén is, illetve segítse tehermentesíteni a lelkipásztori szolgálatot. „Ha számba vesszük Istentől kapott lehetőségeinket, akkor hálával mondhatjuk: mindenünk megvan ahhoz, hogy egyházként betöltsük küldetésünket és megéljük a »szentek közösségét«, ahogy a Heidelbergi Káté 55. válasza mondja: tagjai vagyunk »az Úr Krisztusnak, és részesei minden javának és ajándékának«, amelyekkel »a többi tag javára és üdvösségére készséggel és örömmel« szolgálunk” – zárta gondolatait Fekete Károly.

KÖZÖS FELELŐSSÉGÜNK

Molnár János tiszántúli főgondnok úgy fogalmazott, bár lel-

készcsaládból származik, számára nem volt természetes a hit útján való elindulás: „Azonban sok olyan esemény volt az életemben, amit nem én akartam, hanem egyszerűen kaptam – a Szentlélek munkájának tartom ezt.” Mint mondta, bármilyen feladatot vállal az ember, az alapja az Istennel való kapcsolatunk, ez által lehet az egymással való kapcsolatunk is emberséges. „Ez a leglényegesebb az életünkben. Minden feladatot a református lelkiség megerősítése kell megelőzzön, így tölthetjük be Krisztus kívánságát: »Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást«” – hangsúlyozta. – Isten nem a tökéletességet kéri, hanem az elfogadó, megbocsátó szeretetünket. Felelősek vagyunk egymásért, gyülekezeteinkért – és határainkon túl élő református testvéreinkért. Ezeknek a felelősségével fordulok a zsinati munka felé is.”

Fotó: Bazánth Ivola

Nemes Pál dunántúli főgondnok a példamutatást tartja a legfontosabbnak egyházi szolgálatában. „Az egyetemes papság

elvét valljuk, ezért világi egyháztagokként is példával kell elől járnunk, ugyanakkor tudatosítsuk, hogy a világi egyháztagokra is támaszkodhat közösségünk” – emlékeztetett. Mint mondta, ennek tudatában nem utasított vissza egyházi felkéréseket: „Bízom az Úr erejében, hogy hittel és hitelesen tudom szolgálni a Zsinat tagjaként is.”

EREDMÉNY

A Zsinat tagjai titkos szavazással a testület lelkészi elnökévé 64 szavazattal Balog Zoltán dunamelléki püspököt, világi elnökévé pedig szintén 64 szavazattal Molnár János tiszántúli főgondnokot választották.

Az ülés a Zsinat lelkészi és világi alelnökének, majd a Zsinati jegyző és a Zsinati Tanács tagjainak megválasztásával folytatódott. Pásztor Dániel tiszáninneni püspök lett a lelkészi alelnök, dr. Nemes Pál dunántúli főgondnok pedig a világi alelnök.

A Magyarországi Református Egyház Zsinata a református egyház törvényhozó és legfőbb intézkedő testülete. A Magyarországi Református Egyház Zsinata törvényhozó funkciója mellett megállapítja az egyház tanait, rendelkezik az ünnepekről, az istentisztelet rendjéről, a hivatalos bibliafordítás, az istentiszteleti rendtartás és az énekeskönyv ügyében, a lelkészképzés, valamint a lelkészképesítő vizsgák rendjéről. Többek között fenntartja az Országos Református Egyházi Közalapot és a Református Lelkeszi Nyugdíjintézetet, közoktatási és felsőoktatási, valamint egyéb intézményeket hoz létre. Intézkedik a Magyarországi Református Egyházegészségét érintő kormányzati és igazgatási ügyekben, határoz mindazokban a kérdésekben, amelyek az egyház legfőbb állásfoglalását vagy döntését igénylik.

Általában évente kétszer, tavasszal és ősszel ülésezik, tanácskozási nyilváosak, hacsak valami miatt nem rendelnek el zárt ülést.

Farkas Zsuzsanna/www.reformatus.hu

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

**Brutális tények a kereszt(y)én(y)üldözés 2020. évi mérlegén:
60%-os emelkedés a hitük miatt megöltek számában (1.)**

Még a világjárványért is a
Krisztus-követőket okolják...

Pár nappal ezelőtt hozta nyilvánosságra az Open Doors nevű, 29 éve a keresztényüldözés jelenségeit elemző, a tényeket közlétező világszervezet a 2020. évről szóló keresztényüldözési világ indexét. Több mint 600 oldalon elemzi és világnyelveken publikálja is az adott év keresztényüldözéseinek aktuális, az előzőekhez képest sajnos minden évben valamivel bővülő fegyvertárát.

Írta: Dr. Békefy Lajos

60 országban végez a rendkívüli feladatot vállaló intézet nem kis kockázattal járó kutatómunkát. Munkatársai 50 országban kitartóan és alaposan, személyesen járnak utána min-

den keresztyénellenes akciónak, törvényi, állami, más vallások, etnikai ellentétek és egyéb, politikai okok miatt megvalósuló esetnek, melyek többsége a vallásszabadság súlyos megsértését, sok esetben súlyos bűncselekmény elkövetését, emberek kínzását és életek kioltását valósítja meg.

Ami nem változott és ami igen

Abban az 50 országban, ahol a legszembetűnőbb a keresztyénüldözés, 5,1 milliárd ember él, közöttük 760 millió a keresztyének száma. Ők azok, akik rendszeres, olykor napi, máskor alkalomszerű támadásnak vannak kitéve keresztyén hitük, életvitelük, templomaik, felekezeti hitgyakorlatuk miatt.

Az Open Doors jelentése, illetve annak a kifejezetten világstatisztikai feldolgozását részletező precíz svájci kiadása egyértelművé teszi a vitathatatlan tény: a keresztyénség a világ legnagyobb vallási közössége.

A 2020. évi vallási világstatisztikák szerint a **világ népességének 32,8%-a (kb. 2 milliárd 624 millió) keresztyén/keresztyén**, 22,5%-a muszlim (kb. 1,8 milliárd), 13,8%-a hindu (1 milliárd 104 millió), 7,2%-a buddhista (kb. 580 millió). A különféle egyéb, törzsi és más vallásokhoz 11,8% tartozik (kb. 944 millió), valástalan, ateista 11,8% (kb. 944 millió).

A nagyságrendben a többi világvalástól eltérő, azokat jelentős lélekszámokban meghaladó keresztyénség ezért már régóta, olykor évszázadokban mérhetően, "szúr szemet" a többieknek. Ez valamikor vallásháborúkban, vallási genocidumokban is kifejeződött, ma vallási gyűlölködésben, rivalizálásban, területi, helyi konfliktusokban, vallási-etnikai villongásokban, a valós elemi és egyetemes jog durva korlátozásában és még számos formában jelenik meg.

Történelmileg tekintve a lélekszámbeli, olykor aránytalanul nagy eltérés a keresztyénség javára még nem lehetne szükségszerű oka a keresztyénüldözésnek. A négy aktuális keresztyénüldözési okról az Open Doors legfrissebb jelentéséből mindjárt tájékozódunk. Ez a változó elemek, a megjelenési formák újabb, s legújabb jelenségeit veszi sorra.

Annyit még a történelmi okok közül szükséges megemlíteni, hogy a keresztyénség kezdettől fogva a fekete bárány stigmáját is megkapta környezetében.

Nyilvánvalóan rendkívüli üzenetei, tanításai, erkölcsi normái, a Római Birodalomban futótűzként terjedő népszerűsége, és ama Isten Báránya miatt, aki sze-

líségével, erkölcsi erejével, Lelkével jelentett és jelent olykor halálos kihívást a mindenkori hatalom számára. Az Isten Országá és a Diabolosz Birodalma közötti folytonos küzdelem okán is. A Krisztus korabeli és közvetlenül halála-feltámadása után uralkodó Cézárak, császárok udvarában az a közmondásszerű aforizma járta, hogy ha a Tevere Rómában kiönt, annak a keresztyének az okai. Ha járvány üti fel a fejét, akkor ezért is ők okolhatók. Ha aszály, szárazság sújtja a birodalmat, természetesen a keresztyének a kiváltói. És ha Róma hatalma valahol katonailag-politikailag gyengülni kezd, netán megroppan, ez is a keresztyének aknamunkája. Szóval, nincs új a nap alatt!

Évek óta változatlan "trendi" az első tíz, leginkább keresztyénüldöző ország fekete vagy véres listája.

Élen Észak-Koreával, ahol százezres nagyságrendben tartanak keresztyéneket munkatáborokban, börtönökben. Itt az állami, egyszemélyi diktatúra az alapja az üldözésnek. Aztán jön hét olyan ország, amely abszolút iszlám-többségű: Afganisztán, Szomália, Líbia, Pakisztán, Eritrea, Jemen, Irán. A 9. és a 10. helyen két "csiki-csuki" ország következik a valásüldözés tekintetében sok csapdával, a jövőt illetően pedig igen veszélyes két- vagy több pólusossággal. Nigéria és India.

Miért "csiki-csuki" országok ezek? Mert Nigériában a keresztyénség ugyan erős, de az ország északi területein a muszlim fegyveres csoportok, a Boko Haram és más lázadók szinte naponta irtják a keresztyéneket. Vallásszociológiailag nagyon valószínű, ez lesz az az ország, amelyikben a gyors népességnövekedés és kb. egyforma arányú keresztyén-muzulmán lakosság között a legélesebb konfliktusok sem lesznek elkerülhetőek a közeljövőben. 100 milliót meghaladó keresztyén népességgel áll szemben legalább ugyanennyi muzulmán. Indiában pedig új jelenség, hogy a békés buddhisták is igen szenvedélyes nacionalista pártot alakítottak, ezek a "még indiaibb, nemzetibb hindukkal" is napi atrocitásokban, összeütközésben állnak. De ők ketten azonnal szövetségekké válnak, ha a keresztyéneknek kell elverni valami kitalált okkal a part.

Négy szembetűnő ok a keresztyénüldözésben

A friss keresztyénüldözési világindex az országokat különböző jelenségek, agresszív megnyilvánulások alapján sorol-

ja eltérő kategóriákba.

Az extrém, rendkívüli mértékben üldözöttek kategóriájába 309 millió testvérünk sorolható, ők napi életveszélyben forognak. 24 országban magas a veszélyeztetettségük, míg 340 millió azoknak a száma, akik között mind a három kategória megtalálható és szedi áldozatait. 74 ország van a világon, ahol a szélsőséges állami és vallási vezetés miatt a keresztyéneket egyénileg és közösségileg is nagyon súlyosan korlátozzák hitük szabad gyakorlásában. A 2019. október-2020. október között vizsgált időszakban az előző évihez (2018-2019) képest is nagyon durván megugrott az üldözés intenzitása, ami sajnálatos módon halálesetekkel is mérhető. A vizsgált időszakban **4 761 erőszakos haláleset** volt a Jézus-követők között, ez az előző évihez (2018-2019) képest 60%-kal magasabb (2 983 kivégzés, halálra kínzás). Az viszont megdöbbentő, hogy a 4 761 vallási gyilkosságnak a **91%-át Afrikában** követték el.

A négy szembetűnő ok tehát:

- a COVID-19 által kiváltott félelem és bűnbak-keresés,
- iszlamista szélsőségesek által okozott terror és fegyveres gyűlölethullám a Szahara alatti övezetben,
- ezres mértékben bekövetkezett templomrombolás, bezárás Kínában, ehhez társul még az ideológiai nyomás és a digitális megfigyelés,
- a vallási nacionalizmus előretörése, amit kormányok, vallási vezetők, pártok támogatnak.

Református Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás

Cím: Deregnő 216, 076 74 Deregnő

IČO/reg.szám: 31256732

Nyilvántartási szám: EV 5612/18

ISSN: 2585-8491

Megjelenik havonta.

Kereskedelmi forgalomba nem hozható.

Terjeszti a Deregnő-i Református Keresztyén Gyülekezet

Szerkesztőség:

főszerkesztő: Csoma László,

szerkesztők: Csoma Annamária, Györky Szilvia,

Kraus Viktor, kárpát-medencei tudósítók:

Fábián Tibor, Szenn Péter

Szerkesztőség címe:

076 74 Drahňov-Deregnő 216,

Tel.: 056/63 953 96, Mobil: 0908 035 094,

E-mail: ladislavcsoma@gmail.com

vagy csomalaszlo@centrum.sk

Nyomja: Marián Györky - MS PRINT

Útkészítés a szívünkig

Lukács 3:4-5

Kedves Olvasóink! Böjt van. Az az idő, melyben az embernek kicsit közelebb kell kerülnie az Istenhez. Ilyenkor nagyon sokan különböző fogadalmakat tesznek, lemondanak valamiről, ami számukra fontos, csak hogy helyesen böjtöljenek. Vannak, akik nem esznek húst, mások lemondanak egy-egy hobbiról. Nagyon népszerű manapság, és szerintem helyes is, hogy a facebookról mondanak le sokan. Azt mondják, hogy amíg tart a böjt, addig nem látogatnak el ebbe a közösségi térbe. Azonban

egyengessétek ösvényeit! Minden völgyet töltsetek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el, legyen a görbe út egyenessé, a göröngyös simává! Ézsaiás próféta szavai ezek, de Lukács evangélista a Keresztelő János által elmondott üzenet lényegét írta le vele.

Egyengessétek az Úr útját! Mondja az üzenet első része. De hová akar menni az Úr? Milyen utat kell egyengetni? Azt, amin az Isten el tud jutni a mi szívünkhöz. Hozzám, hozzád, hozzánk. Ez az út ugyanis akadályokkal, hegyekkel, szakadékokkal van tele, melyeket a mi bűneink hoztak létre. Az ember bűne

hegyeket emel, szakadékokat hasít. Ezek ott állnak az úton Isten és ember között, megakadályozva, hogy az Isten eljőjön hozzánk, hogy megváltoztassa és megváltsa az életünket. Amikor tehát azt mondja az Ige, hogy egyengessük az Úr útját, arra gondol, hogy bánjuk meg bűneinket, szabaduljunk meg tőlük, és fogadjuk szívesen az Isten áldását!

A böjt tehát a bűneinktől

való megszabadulásról is szól. Az Isten és közöttünk lévő útnak a karbantartásáról. Van azonban még egy kérdés, amit fel kell tennünk. Kinek jó, ha az utat megtisztítjuk? Kinek jó, ha egyenessé tesszük a görbét, és simává a göröngyöset? Nekünk. Nem az Isten miatt kell ezt megtenni, nem az Isten számára életbevágó, hogy ki legyen egyenesítve az út. Ugyanis ezen az úton érkezik felénk az Isten szabadítása! Isten áldása áramlik felénk. Ha az Istennek útja lesz a szívünkbe, ha Isten beköltözik az életünkbe, minden megváltozik. Ettől kezdve az Ő erejével küzdünk a nehézségek idején, az Ő kegyelmében élünk,

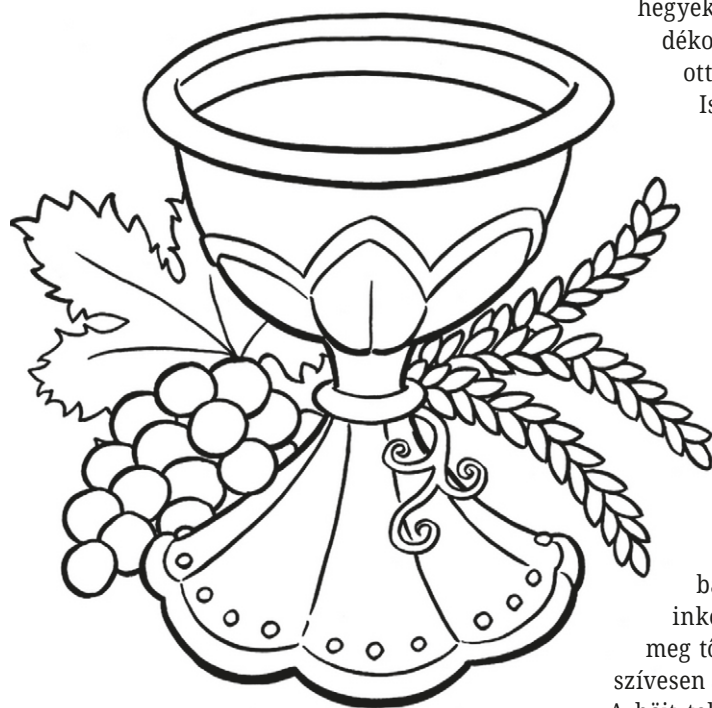
áldásai töltik be az életünket.

Fogadjátok hát meg az Ige tanácsát! A hegyeket hordjátok el, a szakadékokat töltsétek fel, tegyétek a görbét egyenessé és a göröngyöset simává! Engedjétek, hogy az Isten ezen az úton jöjjön felétek!

Imádság: Kegyelmes Isten! Olyan jó, hogy Te közeledni akarsz felénk. Mi mégis sokszor lezárjuk előtted az utat. Kérünk, adj erőt, hogy megtisztítsuk az utat, hogy szívünk a Te otthonod lehessen! Ámen.

Aranymondás: Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem ül a csúfolódók székére, 2 hanem az Úr törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal. Zsoltárok 1:1-2

Kraus Viktor

minden ilyen fogadalomnak, lemondásnak csak akkor van értelme, ha a felszabadult időt Isten Igéjére, akaratának megismerésére és felebarátainkra fordítjuk. De nem szabad megfélemlíteni arról sem, hogy magunkba nézzünk. Meg kell látnunk bűneinket, és azokat az akadályokat, melyek közöttünk és az Isten között vannak. Erről szól ugyanis a mai történetünk is.

A történet Keresztelő Jánosról, az ő szolgálatáról, igehirdetéséről szól. Az volt a dolga, hogy felkészítse a nép szívét Jézus megjelenésére. Üzenetét ezekkel a szavakkal fejezhetjük ki legjobban: Készítsétek az Úr útját,

BIBLIAOLVASÓ

vezérfonál

Április

1. Cs.	4Móz 14,26-45	Jn 19,1-16a
2. P.	4Móz 15,1-21	Jn 19,16b-30
3. Sz.	4Móz 15,22-41	Jn 19,31-42
4. V.	4Móz 16	Jn 20,1-18
5. H.	4Móz 17,1-15	Jn 20,19-29
6. K.	4Móz 17,16-28	Jn 20,30-31
7. Sz.	4Móz 18	Jn 21,1-14
8. Cs.	4Móz 19	Jn 21,15-19
9. P.	4Móz 20,1-13	Jn 21,20-25
10. Sz.	4Móz 20,14-29	ApCsel 1,1-14
11. V.	4Móz 21,1-9	ApCsel 1,15-26
12. H.	4Móz 21,10-35	ApCsel 2,1-13
13. K.	4Móz 22	ApCsel 2,14-28
14. Sz.	4Móz 23	ApCsel 2,29-36
15. Cs.	4Móz 24	ApCsel 2,37-47
16. P.	4Móz 25	ApCsel 3,1-10
17. Sz.	4Móz 26	ApCsel 3,11-26
18. V.	4Móz 27,1-11	ApCsel 4,1-12
19. H.	4Móz 27,12-23	ApCsel 4,13-22
20. K.	4Móz 28,1-15	ApCsel 4,23-37
21. Sz.	4Móz 28,16-31	ApCsel 5,1-11
22. Cs.	4Móz 29,1-11	ApCsel 5,12-16
23. P.	4Móz 29,12-39	ApCsel 5,17-32
24. Sz.	4Móz 30	ApCsel 5,33-42
25. V.	4Móz 31	ApCsel 6,1-7
26. H.	4Móz 32	ApCsel 6,8-15
27. K.	4Móz 33	ApCsel 7,1-16
28. Sz.	4Móz 34	ApCsel 7,17-43
29. Cs.	4Móz 35,1-8	ApCsel 7,44-53
30. P.	4Móz 35,9-34	ApCsel 7,54-60

REFORMÁTUSSÁGUNK ÉRTÉK

2021 a népszámlálás éve Szlovákiában.

Vállaljuk és valljuk meg reformátusságunkat, és jelöljük be a digitális űrlapon a református valláshoz való tartozásunkat, mert a reformátusságunk érték!

Bővebb információ: reformata.sk